

Bidens illegale bombing i Syrien – går USA tilbage til regimeskifte-krige

27. februar (EIRNS) – Den amerikanske bombing af en efter sigende iransk støttet millits-stilling i Syrien torsdag aften, hvor man hævdede, at det var et defensivt angreb for at beskytte amerikanske styrker i Irak, er blevet fordømt af en lang række politiske og professionelle kilder i mange lande som en alvorlig overtrædelse af folkeretten og den amerikanske forfatning. Kongresmedlemmer fra begge partier har afvist det dødbringende angreb for overtrædelse af såvel den amerikanske forfatning, som kræver kongresgodkendelse for krigshandlinger undtagen når nationen er under direkte angreb, som FN-pagten.

Spørgsmålet der trænger sig på: Vil Biden regeringen lede USA tilbage til sporet med "regimeskifte-krige?" Præsident Donald Trump var ude af stand til at gennemføre sin hensigt om at afslutte de "endeløse krige", der blev søsat af Bush og Obama, eftersom det militærindustrielle kompleks (som Trump direkte beskyldte for at kræve nye krige på vegne af våbenproducenterne) tilbagekaldte hans ordrer om at trække sig ud af Irak og Afghanistan. Trump havde succes med ikke at tillade nye krige, men nu har præsident Biden Antony Blinken som sin udenrigsminister. Det var Blinken, der som Obamas vice-nationale sikkerhedsrådgiver og viceudenrigsminister, førte kampagnen for at gennemføre et regimeskifte mod den syriske præsident Bashar Al-Assad og fejlagtigt beskyldte Assad for at bruge kemiske våben mod sin egen befolkning, en løgn frembragt af britisk efterretningstjeneste. Var angrebet i Syrien torsdag aften en prøveballon for krigspartiet i forhold til at gå tilbage til at tjene som den militære snigmorder for britiske kolonikrige?

Der er samtidig bestræbelser fra verdens ledere for at

overbevise Biden-administrationen om at afværge den voksende fare for krig mod Iran, en krig, der helt sikkert vil optrappe potentialet for en generel krig med Rusland og Kina. Demokraterne under Obama forhandlede den oprindelige JCPOA-aftale med Iran, en aftale, som selv førende israelske militær- og efterretningseksperter mener var yderst gavnlig for at forhindre atomar spredning (på trods af Bibi Netanyahus gale rablen imod den). Men bombing af Iran-støttede styrker, der direkte samarbejder med den irakiske regering om at bekæmpe resterne af terrorist-ISIS-netværk, kan underminere enhver ny samtale med Teheran – hvilket måske er, hvad krigspartiet havde til hensigt med dette luftangreb i Syrien...

Vi fortsætter her med et uddrag fra lederen den 28. februar: Som et 'case studie' af spændingen mellem udviklingsdestruerende geopolitik og det nye paradigme for økonomisk vækst, betraget tilfældet Irak.

I et kommende interview udført søndag satte Schiller Instituttets koordinator for Sydvestasien, Hussein Askary, Biden-bombningen den 25. februar i sammenhæng med Bælte- og Vejinitiativets potentiale for at omforme Sydvestasien, såvel som hans egen indsats for at skabe en folkebevægelse, der er i stand til at forstå og kræve den økonomiske politik, der kan give dem en lys fremtid. I 2019 besøgte den irakiske premierminister, Adel Abdel-Mahdi, Kina med en stor delegation, og udarbejdede aftaler, hvorved en lille del af Iraks olieeksport kunne bruges til at sikre kredit fra Kina til produktive investeringer i projekter som havne og anden større infrastruktur, der så desperat behøves for at skabe en fuld, voksende økonomi. Men udbruddet af en "farverevolution" i Irak efter Abdel-Mahdis tilbagevenden, og mordet på den iranske general Qassem Soleimani i januar 2020 samt den irakiske militærleder Abu Mahdi Al-Muhandis, bragte en ny regering ind og satte midlertidigt en stopper for muligheden for en aftale mellem Irak og Kina.

Men Askary har lagt grundlaget for en folkelig mobilisering. I

november 2019 søsatte han den arabiske 'LaRouche School of Physical Economics'. Han hjalp en irakisk Facebook-gruppe for infrastruktur til at vokse fra 30.000 til 280.000 medlemmer, før den blev slettet af Facebook i november 2020. Han er fortsat med at organisere sig gennem adskillige online-communities, regeringskontakter og gennem de irakiske medier, og har bidraget til at katalysere populære demonstrationer til støtte for Irak-Kina aftalen. "Vil irakiske unge være militsfolk eller ingeniører?" spørger Askary udfordrende.

Udviklingen af en veluddannet og aktiv borgerbevægelse er i dén grad nødvendig i USA (og alle andre nationer), hvor de nuværende ledelsesstrukturer ikke har de nødvendige svar.